

ρου Μπουσθα...
οσωπικό μήνυ-
ε την ευκαιρία,
τομα. Αυτές οι
ές. Και δίνουν

ρος τούτης της
τις πρώην κομ-
ι μέσω της εκ-

ρών είναι Ορθό-
μενικό Πατριαρ-
οι σχέσεις του
ών είναι στενές.
ν Βαρθολομαίο.
ος κληρικός. Και
Έχει ικανότητες.
τες του Πάπα...
που υπάρχει γι'
ό κρίκο με όλες
έχει την δυνατό-

το Οικουμενικό
πανού, ο οποίος
υ να μην σταλεί ο
κι στην Κωνσταν-
τον προσέβαλε
δεν ξέρει να την

ο βουλευτής του
ημίτης. Από τους
λλάδα, ήλθε στις
άσειο Κέντρο του
εφαλλονίτικο Σπί-
λοι του ΠΑΣΟΚ».
ημίτης θα ηγηθεί
ος του αποφασίσει
α αλλάξουν πολλά
αι νέο αίμα, νέους
πατριδα μας από το
ία χρόνια.
έρον. Και βέβαια ο
α...

Και τα δίνουν όσα-
τους γέμισαν τις
Πουλούν επαύλειες
εχομένων εδαφών

... Όλες
ικαν για
ηνες. Η
αλλά τα

χειρό-
η δύνα-
ιλιάδες
εμονό-
Κερύ-
ουρηγή-
με την
μένες

• Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του Συλλόγου Αποφοίτων του Κολλεγίου Αθηνών, που κάνουν αισθητή την παρουσία τους συχνά με εκδηλώσεις οι οποίες έχουν και ενδιαφέρον -όπως η ομιλία του κ. Βρανόπουλου- αλλά φέρνουν και καλά αποτελέσματα, αφού τις πιο πολλές φορές τα έσοδα δίνονται για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Στη φωτογραφία, διακρίνονται (πάνω) οι Παντελής Λώς (μέλος), Νίκος Μπορνόζης (πρόεδρος του συλλόγου) και (κάτω) Γιώργος Γουρδομιάλης (μέλος), Μανώ-

λης Τσάρνας (γενικός γραμματέας), Θανάσης Μαζαράκης (μέλος) και Δημήτρης Αβράμογλου (μέλος). Στον σύλλογο αποφοίτων του Κολλεγίου της Αθήνας είναι μέλη πολλά γνωστά ονόματα της ελληνοαμερικανικής και της αθηναϊκής κοινωνίας. Ο σημερινός πρόεδρος, εργάτης σε μεγάλη τράπεζα στο Μανχάταν, είναι ικανότατος με πολλές γνωριμίες και είχε συμβάλει πολύ για την εκδήλωση προς τιμή του προέδρου του Χρηματιστηρίου της Αθήνας.

τους πόλεις...

Παρακάτω, θα διαβάσετε μια επιστολή προς τον «Πολίτη» από ένα καλό φίλο της «Πρωινής», τον Π. Κυπρίδη. Γράφει σχετικά:

Αγαπητέ Πολίτη,

Μια μακροσκελής αγγελία στο βρετανικό περιοδικό «Εκονομιστ» διαφημίζει την πώληση επαύλειων και εξοχικών διαμερισμάτων στα περίχωρα της Κερύνειας σε τιμές πολύ πιο ευνοϊκές, όπως λέει, απ' εκείνες σε άλλες χώρες της Μεσογείου.

Φυσικά ο μέσος ξένος αναγνώστης δεν είναι σε θέση να δει πίσω από τις γραμμές της αγγελίας για το ξεπούλημα της Κερύνειας, του στολιδιού αυτού της Κύπρου, που από 17 χρόνια βρίσκεται κάτω από τουρκική κατοχή.

Προσωπικά θυμάμαι καλά τη Κερύνεια με τα στενά της δρομάκια να κατεβαίνουν στο γραφικό της λιμανάκι με τους ψαράδες και το μεσαιωνικό κάστρο να ορθώνεται επιβλητικό στην μία του άκρη. Πηγαίναμε εκεί συχνά για να παρακολουθήσουμε στην μεγάλη του εσωτερική αυλή σαιζηπρικές παραστάσεις και αρχαία δράματα. Ταυτόχρονα είχε αρχίσει να συναρμολογείται στις αίθουσες του το αρχαίο καράβι της Κερύνειας, που ανασύρονταν με τόσο προσοχή από την θάλασσα από την αμερικανική αποστολή. Εμεινε τελικά κι αυτό το τόσο ανεκτίμητο μνημείο του μακρινού παρελθόντος σκλαθωμένο.

Οι μνήμες όμως είναι πολλές. Ως πρόσφατα αλληλογραφούσα με τον Αγγλο συγγραφέα Αλφρεντ Περλές, που τον είχαμε πρωτοσυναντήσει μέσω κοινών φίλων σε ένα σπιτάκι πλάι στον Αρχάγγελο. Είχε εγκατασταθεί εκεί με την γυναίκα του και ήταν, τόσο πολύ ερωτευμένος με την μικρή πολιτειούλα που τον φιλοξενούσε, με τους γείτονες και την όλη ατμόσφαιρα που χάθηκε σε μία μέρα, που όταν μπήκαν οι ξένοι κατακτητές δεν άντεξε κι έφυγε. Και μου έγραφε από την νότιο Αγγλία όπου κατάρχησε πως παρ' όλο που είναι μεγάλη και αθεράπευτη η νοσταλγία του δεν μπορεί να πάει πίσω ούτε καν σαν επισκέπτης γιατί είναι πια τόσο αλλιώς, τόσο ξεκομμένα από τις ρίζες τους.

Ο Αλφρεντ Περλές ήταν πρώτος φίλος του μεγάλου Αμερικανού συγγραφέα Χένρι Μίλερ, είχαν ζήσει μαζί τα μισομιακά χρόνια του Παρισιού και ήταν στενή η αλληλογραφία τους.

Είχε πράγματι ένα κοσμοπολίτικο χαρακτήρα η Κερύνεια κι είναι αυτό ακριβώς που συνέλαβε κι ο Νομπελίστας ποιητής Γιώργος Σεφέρης στο ποίημά του «Στα περίχωρα της Κερύνειας». Ταυτόχρονα όμως η πόλη με τους τόσο ξένους επισκέπτες ήταν τόσο αυθεντικά δεμένη με τις ελληνικές καταβολές της. Υπήρχε στην ατμόσφαιρα της μία πνευματικότητα, ένα νεύρο. Ανθούσαν εκεί τα γράμματα, οι τέχνες. Εθλεπες παντού δείγματα μιας πρωτότυπης λαϊκής δημιουργίας. Εργαστήρια κεραμικής και ξυλογλυπτικής υπήρχαν παντού. Υπήρχαν όμως και οι επώνυμοι καλλιτέχνες δημιουργοί, που έπλαθαν το πρόσωπο της Κερύνειας.

Η ανεπανάληπτη όμως ομορφιά της Κερύνειας απλώνουνταν ολόκληρη την στενή λωρίδα που χώριζε την θάλασσα, με τους ορμίσκους, από το βουνό, που ορθώνονταν σε σημεία κατακόρυφα πάνω από τις καταπράσινες ακτές. Δυτικά ο Αης Γιώργης, ο Καραβάς, η Λάπηθος, η Βασιλεία με τα ατέλειωτα περιβόλια και τα νερά και τα εξοχικά ταβερνάκια στα φυσικά λιμανάκια, που σχηματίζονταν. Κι από την άλλη πλευρά εκείνο το μοναδικό Πέλλα Πάις! Απ' εκεί μου έμειναν σαν φυλακτό εκτός από τα καρτ ποστάλ του Αβθαείου και τα «Πικρά Λεμόνια» του Ντάρελ, προσωπογραφίες που έφτιαξε ο ζωγράφος Τζον Κόρμπιτς στα καφενεία του χωριού. Σκαμμένες μορφές, βασανισμένες, με ένα βάθος όμως και μία γνώση και σοφία στο βλέμμα. Λες και θγαίνουν από το μνημειακό έργο του Πατριάρχη της Κυπριακής ζωγραφικής Αδαμαντείου Διαμαντή «Ο κόσμος της Κύπρου».

Όλες αυτές οι μνήμες, ομολογώ, και πολλές άλλες από την αγαπημένη Κερύνεια και τα περίχωρα της με κυνηγάνε αυτήν την στιγμή κι επαναστατούν όταν διαβάζω σε ξένα έντυπα πως η Κερύνεια ξεπουλιέται από τους κατακτητές της σε τιμές ευκαιρίας!

Κι όμως, μήκε η ανθρωπότητα σε μία περίοδο όπου καταρρέουν, με πάταγο μάλιστα, τα τείχη του χωρισμού, υποχωρεί ορμητικά ο ψυχρός πόλεμος και η αντιπαράθεση και θγαίνουν μπροστά οι αρχές του Δικαίου, της Ελευθερίας, της Δημοκρατίας και των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Το πελώριο Μεσανατολικό πρόβλημα μπαίνει σε μία πορεία ειρηνικών διαδικασιών. Δεν μπορεί λοιπόν η Κύπρος να παραμείνει σε αυτόν τον κόσμο που αλλάζει προς το καλύτερο μόνη, κραυγαλέα εξαίρεση με τείχη χωρισμού τα στρατεύματα κατοχής. Δεν επιτρέπεται δημοσιεύματα του τύπου αυτού να φιλοξενούνται στο «Economist» και να εμφανίζονται στις στήλες εφημερίδων.

Πρόσφατα παρουσιάστηκε μια έντονη κινητικότητα γύρω από το Κυπριακό, που εκφράστηκε και σε ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ που θέλει χρονοδιάγραμμα μέχρι τέλους του έτους για την σύγκλιση Διεθνούς Διασκεψής για την Κύπρο.

Καθήκον πιστεύω, σε αυτές τις συνθήκες, ιδιαίτερα των Ελληνοαμερικανών, είναι να αναπτύξουν μία τέτοια δραστηριότητα ώστε η κυβέρνηση αυτής της χώρας με την τεράστια ισχύ να ασκήσει επιτέλους την πίεση που πρέπει προς την κατεύθυνση της Αγκυρας για να συμμορφωθεί προς το πνεύμα των καιρών. Αυτό σε τελευταία ανάλυση είναι και προς το δικό της συμφέρον αν πράγματι, θέλει να βρει την θέση της στην Ευρώπη!

Σας ευχαριστώ για την φιλοξενία,

Φιλικά,
Π. Κυπρίδης

30/10

Reaction

Ο Πολίτης